

21, takket være den Omstændighed, at denne Bestemmelse, Bestemmelsen fra § 25 i Loven af 1904, ikke er gentagen. Men det er ikke derom, Striden staar, om det ærede Medlem kunde afskedige 21 eller 8 eller 11 eller 3. Maa jeg med Hensyn til Tallet 11 sige, at naar jeg ved første Behandling er kommen til at sige 11 i Stedet for 8, er det en Forveksling af de to Tal. Det er 8, det ærede Medlem har udnævnt ved denne Lejlighed, det fremgaar af Betænkningen, hvor der er gjort nøje Rede for, i hvilke Amter de paa-gældende ere udnævnte, og det ærede Medlem behøver derfor ikke at spørge, om det er 8 eller 11. Tallet 11 har sin Begrundelse i Forbindelsen mellem de 8 og 3 forholdsvist nyudnævnte Kommissionsformænd, for hvem Gerningen og Funktionen ogsaa er ny og uvant, men det er kun de 8, der i dette Forhold gaa paa det ærede Medlems Konto. Hvis denne Indrømmelse, der i Realiteten ingen Indrømmelse er, kan tilfredsstille det ærede Medlem, skal jeg gerne gøre den. Jeg har sagt 11 ved en tidligere Lejlighed, hvor jeg, i alt Fald i visse Forbindelser, skulde have sagt 8. Men det er ikke det, det drejer sig om, det er Maaden, hvorpaa det ærede Medlem har udøvet sin administrative Ret, for ikke at sige administrative Vilkaarlighed.

Herved er navnlig tre Ting at bemærke. Det ærede Medlem lader sig for det første paaoktrojere en Indstilling fra uvedkommende og uansvarlige Organisationer. Han giver dernæst 8 Kommissionsformænd deres Afsked med 3 Dages Varsel. Just som de staa midt i deres Arbejde: 3 Dages Varsel — heraus — Af-løsning frem! Og for det tredie, han raadfører sig ikke med sit Departement om denne vigtige Afgørelse, for vi kunne vel være enige om, at det er en vigtig Afgørelse, at besætte Formandspladserne i Amtskommissionerne. Departementet kender de gamle, de hidtil fungerende Formænd, det ærede Medlem kendte dem ikke, kunde ikke kende dem. Det ærede Medlem raadspørger ikke Departementet, anmoder ikke om en Indstilling, der finder ingen Raadgivning Sted, fordi det ærede Medlem ikke ønsker at forhandle med sit Departement derom. Han gaar ganske roligt, indtil en skønne Dag Posten indtræffer med et Brev fra Jørgen Nielsen, Viby, Formanden for de samvirkende danske Husmandsforeninger. Brevet er skrevet den 10. April, det ærede Medlem havde det vel sagtens i Hænde den 11. Men med al Respekt for denne Mand, Hr. Jørgen

Nielsen, Viby, og den Virksomhed, han udfolder paa Husmandssammenslutningernes Omraade, siger jeg — og deri burde alle være enige —, at i dette Forhold har han intet som helst at bestille, intet som helst! Udnævnelsen af Kommissionsformændene er Statsmagtens Funktion, det er Statsmagtens Repræsentanter, som det her drejer sig om at kalde frem og bringe paa Plads. Husmandsorganisationerne have ikke med den Ting at gøre, siger jeg, lige saa lidt som f. Eks. det kongelige danske Landhusholdningsselskab har med den Ting at gøre eller Landboforeningerne eller Landsbyskrædersvendenes Fagforening, ingen af disse Organisationer have med dette Forhold her at gøre. Deri ligger Kærnepunktet i denne Sag, at det ærede Medlem lader sig paaoktrojere en Indstilling fra uansvarlig Mand paa en uansvarlig Organisations Vegne.

Husmandsorganisationerne have saa meget mindre med denne Sag at gøre, som deres Indblanding i dette Forhold eftertrykkeligt blev afvist, da vi behandlede den Lov, i Henhold til hvilken Kommissionsformandsudnævnelsen er sket. Ærede tidligere Medlemmer af dette Ting ville erindre, at der fra visse Sider var Stemning for, at Amtskommissionen skulde sammensættes paa den Maade, at Landbrugsministeren som hidtil udnævnte Formanden, altsaa Statsmagtens Repræsentant; dernæst skulde Amtsrådet udnævne et Medlem og Husmandsorganisationerne et andet Medlem. Fra en anden Side ønskede man, at Husmandsorganisationerne; hvis jeg ikke husker fejl, skulde have Adgang til at vælge begge de to menige Medlemmer, men det blev eftertrykkeligt og afgørende afvist. Mellem første og anden Behandling enedes Udvalgets overvejende Flertal, nemlig 14 Medlemmer, og Ministeren om, at Kommissionen skulde sammensættes paa den Maade —, at Formanden, altsaa den Mand, der i Kommissionen staar som Statsmagtens Repræsentant i dette Forhold, — som hidtil udnævntes af Landbrugsministeren, medens de to Medlemmer valgtes af sogneraaddelegerede for Amtsraadskredsen, med andre Ord: Sogneraadene, der ere udgaaede af den lige og almindelige Valgret, vælge to delegerede, som træde sammen paa et bestemt Sted i Amtet og udpege de to andre Kommissionsmedlemmer. Det blev Resultatet af Forhandlingerne, et Resultat, hvori — man kunde maaske sige mærkeligt nok, jeg finder nu intet mærkeligt deri — for øvrigt netop i første Linie Socialdemokraterne og